

Fourth episode: Jason returns and Medea convinces him that she now repents her earlier words. He agrees to ask Creon not to exile the children and Medea gives the children gifts to present to Creon's daughter.

Ἰάσων	ἦκω κελευσθείς· καὶ γὰρ οὔσα δυσμενῆς οὐ τὰν ἀμάρτοις τοῦδέ γ', ἀλλ' ἀκούσομαι τί χρῆμα βούλῃ καινὸν ἐξ ἐμοῦ, γύναι;	
Μήδεια	Ἰᾶσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν εἰκόσ σ', ἐπεὶ νῶν πόλλ' ὑπείργασται φίλα. ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην κάλαιδὸρησα· Σχετλία, τί μαίνομαι καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλευούσιν εὔ, ἐχθρὰ δὲ γαίης κοιράνοις καθίσταμαι πόσει θ', ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα, γῆμας τύραννον καὶ κασιγνήτους τέκνοις ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμοῦ — τί πάσχω; — θεῶν ποριζόντων καλῶς; οὐκ εἰσὶ μὲν μοι παῖδες, οἷδα δὲ χθόνα φεύγοντας ἡμᾶς καὶ σπανίζοντας φίλων; ταῦτ' ἐννοηθεῖς ἡσθόμην ἀβουλίαν πολλὴν ἔχουσα καὶ μάτην θυμουμένη. νῦν οὖν ἐπαινῶ σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖς κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβών, ἐγὼ δ' ἄφρων, ἢ χρῆν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων καὶ ξυμπεραίνειν καὶ παρεστάναι λέχει νύμφη τε κηδεύουσαν ἥδεσθαι σέθεν. ἀλλ' ἐσμέν οἷόν ἐσμεν, οὐκ ἐρῶ κακόν, γυναῖκες· οὐκουν χρῆν σ' ὁμοιοῦσθαι φύσιν, οὐδ' ἀντιτείνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων. παριέμεσθα, καί φαμεν κακῶς φρονεῖν τότ', ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τάδε. ὦ τέκνα τέκνα, δεῦρο, λείπετε στέγας, ἐξέλθετ', ἀσπάσασθε καὶ προσεῖπατε πατέρα μεθ' ἡμῶν καὶ διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἐχθρας ἐς φίλους μητρὸς μέτα· σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν καὶ μεθέστηκεν χόλος.	870 875 880 885 890 895

	<p>λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς οἴμοι, κακῶν ὡς ἐννοοῦμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων. 900</p> <p>ἄρ', ὦ τέκν', οὕτω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; τάλαιν' ἐγώ, ὡς ἀρτίδακρὺς εἶμι καὶ φόβου πλέα. χρόνῳ δὲ νεῖκος πατρὸς ἐξαιρουμένη ὄψιν τέρειναν τήνδ' ἔπλησα δακρῶν. 905</p>
Χορός	<p>κάμοι κατ' ὄσων χλωρὸν ὠρμήθη δάκρυ καὶ μὴ προβαίη μειζὸν ἢ τὸ νῦν κακόν.</p>
Ἰάσων	<p>αἰνῶ, γύναι, τάδ', οὐδ' ἐκεῖνα μέμφομαι· εἰκὸς γὰρ ὀργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος γάμου †παρεμπολῶντος† ἀλλοίου πόσει. 910</p> <p>ἀλλ' ἐς τὸ λῶον σὸν μεθέστηκεν κέαρ, ἔγνωσ δὲ τὴν νικῶσαν, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ, βουλήν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σῶφρονος. ὕμῖν δέ, παῖδες, οὐκ ἀφροντίστως πατήρ πολλὴν ἔθηκε σὺν θεοῖς σωτηρίαν· 915</p> <p>οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι σὺν κασιγνήτοις ἔτι. ἀλλ' αὐξάνεσθε· τᾶλλα δ' ἐξεργάζεται πατήρ τε καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής. ἴδοιμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἥβης τέλος 920</p> <p>μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους. αὕτη, τί χλωροῖς δακρῦοις τέγγεις κόρας, στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα; κούκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχη λόγον; οὐδέν. τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένη πέρι. 925</p>
Μήδεια	
Ἰάσων	<p>θάρσει νυν· εὖ γὰρ τῶνδε θήσομαι πέρι.</p>
Μήδεια	<p>δράσω τάδ'· οὗτοι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις· γυνὴ δὲ θῆλυ κάπῃ δακρῦοις ἔφου.</p>
Ἰάσων	<p>τί δὴ, τάλαινα, τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις;</p>
Μήδεια	<p>ἔτικτον αὐτούς· ζῆν δ' ὅτ' ἐξήχου τέκνα, 930</p> <p>ἐσηλθέ μ' οἶκτος εἰ γενήσεται τάδε. ἀλλ' ὦνπερ οὖνεκ' εἰς ἐμοὺς ἤκεις λόγους, τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ' ἐγὼ μνησθήσομαι. ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστεῖλαι δοκεῖ</p>

	(κάμοι τάδ' ἐστὶ λῶστα, γιγνώσκω καλῶς, μήτ' ἐμποδῶν σοὶ μήτε κοιράνοις χθονὸς ναίειν· δοκῶ γὰρ δυσμενῆς εἶναι δόμοις) ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαροῦμεν φυγῆ, παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσι σῆ χειρί, αἰτοῦ Κρέοντα τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.	935
Ἰάσων Μήδεια	οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι, πειραῖσθαι δὲ χρή. σύ δ' ἀλλὰ σὴν κέλευσον ἄντεσθαι πατρὸς γυναῖκα παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.	940
Ἰάσων Μήδεια	μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγώ. εἴπερ γυναικῶν ἐστὶ τῶν ἄλλων μία. συλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι κάγῳ πόνου· πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ' ἃ καλλιστεύεται τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἶδ' ἐγώ, πολὺ [λεπτὸν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον] παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσον τάχος χρεῶν κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινά. εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἔν, ἀλλὰ μυρία, ἀνδρός τ' ἀρίστου σοῦ τυχοῦσ' ὀμεινέτου κεκτημένη τε κόσμον ὄν ποθ' Ἥλιος πατρὸς πατὴρ δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς.	945
	λάζυσθε φερνάς τάσδε, παῖδες, ἐς χέρας καὶ τῆ τυράννω μακαρία νύμφη δότε φέροντες· οὔτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.	950
Ἰάσων	τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας; δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασιλείον πέπλων, δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῶζε, μὴ δίδου τάδε. εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινὸς γυνή, προθήσει χρημάτων, σάφ' οἶδ' ἐγώ.	955
Μήδεια	μή μοι σύ· πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος· χρυσὸς δὲ κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς. κείνης ὁ δαίμων κείνα νῦν αὖξει θεός, νέα τυραννεῖ· τῶν δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον. ἀλλ', ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλουσίους δόμους πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότην δ' ἐμήν,	960
		965
		970

ἰκετεύετ', ἐξαιτεῖσθε μὴ φυγεῖν χθόνα,
κόσμον διδόντες· τοῦδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
ἐς χεῖρ' ἐκείνην δῶρα δέξασθαι τάδε.
ἴθ' ὡς τάχιστα· μητρὶ δ' ὦν ἔρ᾽ ἔρ᾽ τυχεῖν
εὐάγγελοι γένοισθε πράξαντες καλῶς.

975

Euripides Medea 866-975